

## NGƯỜI ĐÀN ÔNG HẤP DẪN

Thế nào là người đàn ông hấp dẫn? Chắc quý vị nữ lưu nhao nhao lên: điều đó  
phải hỏi chúng tôi chứ nhà văn Nguyễn Lân làm sao biết được?! Nói  
đúng ra bài viết này thu thập ý kiến của nhiều người trong giới  
phụ nữ, gia đình, bè bạn, họ hàng, và các cựu nữ sinh thân  
cận của tác giả.



Khởi đầu hỏi ý kiến vợ trước. Bà vợ cười mím chi:  
“Nếu được chọn lựa lần thứ hai, sẽ là một người hoàn toàn  
khác biệt với anh”. Nghe mà giật mình. Nhưng nghĩ lại thấy có lý. Thứ nhất, mình chủ  
quan, cứ tưởng mình “ngon”, cứ tưởng bờ! Thứ hai, con người sinh ra thông thường hay  
thay đổi quan niệm “sống”. Chợt nghĩ câu thơ “đời trôi chảy, lòng ta không vĩnh viễn”  
mà hết buồn! Biết mình võ cái ngu. Cô em dâu thì nói ngay, không đắn đo: “Người đàn  
ông hấp dẫn phải là người có power, có uy quyền. Phải là người ‘hét ra lửa, mưa ra khói’.  
Phải có cái oai. Ai thoát thấy cũng nể sợ”. Cô em họ thì cho rằng, thực tế là phải có tiền,  
giàu thì càng tốt “có tiền mua tiên cũng được”. Những lời nói của người thân làm mình  
thấy đau đầu, nhức nhối. Nghĩ đến mẹ. “Bà cụ” tôi góa chồng năm 32 tuổi – tuổi thanh  
xuân – đang ngồn ngộn sức sống. Vậy mà khi có người đến hỏi, muốn chấp nối tơ duyên,  
mẹ tôi đã chối từ. Tôi có gắng hỏi lý do vì trong con mắt tôi ngày đó, người đàn ông đến  
sau cha tôi là một người học thức, có địa vị, đẹp trai. Mẹ tôi chỉ vắn gọn: “Mẹ rất hạnh  
diện là vợ của ba – nhà văn, nhà cách mạng Hoàng Đạo – mẹ tôi nhấn mạnh – dù thời  
gian chung sống không được bao lâu. Nhưng con biết đấy, ba con là người ‘trâu chết để  
da, người ta chết để tiếng’ – làm sao mẹ dám bước thêm bước nữa?!”

Người nhà thì thế, còn bạn bè ra sao? Một bà bạn có đáng lang quân gầy yếu, bé nhỏ  
tuyên bố: Người tôi yêu phải cao lớn, vạm vỡ, ra dáng một trượng phu. Chắc oai như Từ  
Hải “Râu hàm, hàm én, mày ngài / Vai năm thước rộng, thân mười thước cao”. Một bà  
khác thêm: cũng chưa đủ. Hấn phải có cặp chân mày võ tướng đen nhánh, xéch ngược,  
mũi trâu, miệng rộng, giọng oang oang như lệnh võ... mới là đàn ông! Đó có phải là cái  
đẹp của phái nam trong sách tướng?! Một vị nữ lưu chêm vào: Không cần! Tầm cỡ nào  
cũng được miễn là “hấn” không có dáng... đê đê (!). Chẳng hiểu đê đê là gì. Hỏi, mới võ  
lẽ là cái dáng thô kệch, đê tiện – lưng cánh phán, chân vòng kiềng hay chữ bát, đi đứng  
xuệch xoạc, hoặc khúm núm. Có người lại phát biểu: Ôi! Khúm núm là tính của cái thằng  
dễ bảo, chịu khó nghe vợ. Có chồng như vậy mới khỏe, không lo nó mất la mày lét thấy  
gái là hai tròng mắt đảo loạn lên! Dễ sợ!

Một nữ sĩ nhỏ nhẹ: Tôi thích người “vào trong phong nhã, ra ngoài hào hoa” như chàng  
Kim trong truyện Kiều. Lại thêm một mẫu nam hấp dẫn nữa. Cô khác phát biểu hùng

hồn: “Ồ! Tôi khoái những trang thiếu niên tóc dài phủ gáy, vẻ bất cần đời” – chắc là kiểu James Dean của thập niên 60! Lạnh lạnh một giọng nữ lưu: “Không! Đàn ông phải có ria mép, khi nói hàm ria rung rung mới quyến rũ, khi hôn những sợi râu cứng gợi tình cọ xát trên môi má mình mới đã! Ôi cha! Sensual!” Chắc là type Clark Gable. Rợn người thật! Rồi: “Cặp mắt phải sâu thăm thẳm mang nặng ý tình hay lạnh lùng khiến phụ nữ như bị xâm chiếm, bị mê hoặc”. Tiếng ai chặn ngang: “Thế ư?! Tôi, thì thích cái nhìn dã thú, man rợ như lột trần cả thân thể, cả tư tưởng của đàn bà”. Lạ thật!

Mẫu đàn ông của em là nghiêm nghị, đứng đắn (kiểu tây gỗ?), lời nói phải cân nhắc chinh đốn ý tình. Tác phong có xa cách, khinh bạc mới hấp dẫn được nữ sinh như em. Một cô cựu nữ sinh của tôi tâm sự. Còn em thấy những đấng tu mi hói đầu lại nhiều đàn ông tính. Nghe đâu người nào không tóc là vì cơ thể tiết ra kích thích tố nam (testosterone) nhiều. Điều đó có đúng không nào?

Một giọng Huế yêu kiều cất lên: Tác phong càng xa cách khinh bạc càng là người mang nặng tâm sự u uẩn không được toại chí trong đời. Đó là người có dĩ vãng u buồn, có quá khứ đau thương. Sống với người như vậy thì hoặc mệt mình vì phải nhẫn nhịn hoặc làm đối tượng trở nên câm nín vì e ngại bà vợ khôn ngoan. Thế là đức lang quân phải “lụy”. Đâu có thoải mái!? Làm sao trò chuyện với nhau để “ý hợp tâm đầu”? Thật khó chịu! Tôi thích người cởi mở, dám nói và thành thật. Thêm nữa, một giọng Bắc đồng dục – mà phải nói đúng, có ích cho người nghe, không phét khoác. À mà nàng kia, sao lại thích tu mi nam tử không tóc? – Đã nói là hẳn có nam tính vì male hormone nhiều trong huyết quản. Như vậy mới khiến mình cảm thấy rất “em gái hậu phương”, đây nữ tính bên cạnh hẳn. Và bụng phê là người “tốt bụng”, là phát tướng phát tài. À, ra thế! Đó là kiểu lý giải của cô này. Thật ngộ nghĩnh!

Thế nào là thanh âm quyến rũ? Một giọng trầm ấm, một giọng nhẹ nhàng êm ái hay một giọng thanh cao vút mà không chói tai (kiểu tenor của Bằng Kiều) – giọng sao cũng được miễn là đừng áp úng, đừng cà lăm, đừng có vẻ nghẹn ngào “rặn” ra từng chữ, nghĩa là nói trôi chảy, dễ hiểu thì bọn ta mới thông cảm dễ dàng. Đâu đây một giọng Quảng cất lên: thế mi không biết “rặn” ra từng chữ là có thời gian suy ngẫm để dễ bề bóng gió xa vời sao?Ồ! Kinh nghiệm bản thân, những vị nào “áp úng không ra được nửa lời” lại là những người chồng chung tình vì “sự thể” đó tán gái làm sao được. Trên đời có những vị nữ lưu rất weird – thích những đấng râu mày vừa què què, vừa cù lùn. Đúng là “nhân tâm tùy mạng mỡ”.

Dáng thế nào là hấp dẫn nhỉ? Cô thì cho là phải điệu bộ như tài tử ciné Âu Mỹ. Cô thì nghĩ là cứ tự nhiên mới hay. Trịnh trọng, phô trương quá dễ thành giả dối, có khi lại do dáng, trông thô thiển nữa. Cô thì thích vẻ cương quyết, cứng rắn. Cô khác lại chuộng vẻ ngây thơ trong sáng (có trở thành khờ khạo không nhỉ?). Chắc cô này giàu tình mẫu tử. Nhưng đa số các mệnh phụ tôi quen đều sợ quý ông nhiều mặc cảm, tự ti lẫn tự tôn. Thiển nghĩ, mặc cảm rất “người” nhưng nên cố tránh, cố dẹp... cứ dần dần để dễ lấy cảm tình của quý vị nữ lưu. Phải không các trượng phu?

Rồi, một giọng nói thật êm ái làm tôi lắng nghe: Với em, người đàn ông thu hút em là người có lý tưởng, là người làm ích cho xã hội, là người có tính khí, có trí sắp đặt, theo đuổi sự nghiệp mà không cầu danh lợi cho bản thân, là người tâm hồn phóng khoáng, hướng thượng, biết cảm thông, yêu nghệ thuật, và có nhiều sở thích giống mình. Em thì thế, còn chị tránh xa những đấng mày râu nệ cổ, hủ lậu, những người khur khur ôm lấy cái cũ mà không thềm mở mắt nhìn thế giới tiến bộ chung quanh. Ái chà!

Thế thì chúng ta suốt đời phải học! Mệt... nhưng đừng nghĩ thế. Cứ cho là có lý, là đúng sẽ cảm thấy tâm hồn tươi mát, thể xác trẻ trung. Có phải không, các bạn?

Còn ngoại hình có cần không? Cũng chẳng cần. Nhưng trong phim “Le bossu de Notre Dame” – mà tôi thích cả mấy chục năm nay – người đẹp Esmeralda rất xót sa anh chàng gù xấu xí Quasimodo nhưng chưa bao giờ nàng yêu chàng!

Vậy, nói sao đây?

**NGUYỄN LÂN**

*Hiệu đính mùa Hè 2023*

